

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 13 Noemvrie st. v.

În Budapesta s'a petrecut în zilele aceste un eveniment, nu politic, nu militar, nu social și totuși din toate trei câte ceva.

Un număr mare de camerași de ai vestitului general revoluționar din anii 1848/9, Arthur Görgei, care a condus depunerea armelor la Șiria (Világos), a prezentat cestui din urmă cu solemnitate un manifest, acoperit cu foarte multe subscriseri.

Dela înfrângerea revoluțiunii din 1848 și 1849 încoace, până ieri alaltăieri, generalul Görgei a fost expus unui ostracism național maghiar.

Trebuia să treacă înaintea conaționalilor sei de un trădător.

Dacă s'ar fi aflat cineva între Maghiari, cum am șis, până ieri alaltăieri, să judece altfel despre general, ar fi fost în pericol de a-și compromite toată reputațiunea de naționalist și de patriot bun înaintea tuturor conaționalilor sei maghiari, dacă nu mai mult.

În osânda aceasta, generalul Görgei a trebuit să trăească treizeci și cinci de ani, fără a se pute reabilita și fără de a pute fi primit între Maghiarii de principii pure naționale maghiare.

Acum dintr'odată „trădătorul“ de ieri se agrăiază de „suveranitatea“, cel puțin a unei părți considerabile, din opinia poporului maghiar. Ba generalul a și început a se urca, mai întâiu la gradul de martir, și — mai scii, după-ce a șis el cătră deputațiunea ce 'i-a prezentat manifestul, că avea, în momentul critic, să aleagă „între datorință și datorință“ — pe urmă poate — la compatrioții maghiari multe și chiar toate sînt cu puțință — se va urca la gradul de un beliduce triumfător.

Nu o șicem aceasta cu vre-o ironie sau cu vre-o rezervațiune mentală. O șicem în toată sinceritatea: căci după-ce s'a reabilitat mulțimea subalternilor, pentru-ce ar sta nereabilitat șeful suprem al honveșimeii din memorabilii ani 1848 și 1849?

Și când cineva este în stare să lase și ironia și rezervațiunile mentale este semn, că aprețiază un lucru în cea mai perfectă independență sufletească.

Dar' ce ar și pute să pese, bună oară Românilor, că Maghiarii acum după-ce 'și-au tras seama cu sine trei-zeci și cinci de ani, ridică dintr'o osândă nemeritată, pe un om, care cu înțelepciunea lui le-a făcut neasemnat mai mult bine, decât exilatul de bună voie dela Turin, Kossuth, care 'i-a precipitat în abis și apoi 'i-a lăsat să ese ei cum vor pute și cum vor scii.

Un lucru însă ne vine nouă curios.

Trezeci și cinci de ani le trebuia Maghiarilor să vină la atâta chibzuire?

Eată dar' momentul, care încât-va ne pune pe gânduri.

Pentru-ce?

Noi scim, că Maghiarii nu sînt numai un popor disciplinabil, dar' și un popor, care tot ce face, chiar și neroziile, disciplinat le face.

Dute la Cluj, dute la Oșorheiu, dute în orice orașel, unde Maghiarii sînt în prevalență și vei vedea pre bărbați „maturi“ căutând înțepat d. e. la Românul pe care îl numesce *nadrágos* sau *kabátos oláh*. Studentul i cântă: „o te *büdös béskor*“, meseriașul: „*Rád illik a nagy bótom*“: ear' precupețul și precupeța nu începe de „*oláh popa*“, care trece pe stradă, fără de a avé „popa“ ceva de a face cu ei.

Ei, de sus până jos, se află ași față cu ce e nemaghiar într'un fel de zodie a terorismului de gradul întâiu și îl și execută după cum e starea socială a fiecărui, însă îl execută cu toții.

Acum să ne întoarcem la afacerea Görgei.

Așa ca din întâmplare aceasta n'a venit. Trebuie să fie ceva ce nu se spune motivul, că s'a ales acum timpul pentru reabilitarea unuia, ce a fost excomunicat trei-zeci și cinci de ani.

Organul oficios din Budapesta, care nu corege numai istoria Ungariei, ci și pe a monarhiei și dă lecțiuni monarhilor, e foarte încălzit de afacerea Görgei. Îl arată mult în sus pe generalul, ca să înțeleagă și cei de jos.

Cu toată îndrăzneala lui „P. Ll.“ nu credem că se va bucura cu Görgei de rezultate mai brilante decât cu afacerea Schiernievițe.

„Urgisii“ de Ruși, cari au cauzat „Vilagoșul“ în alianță cu armata austriacă, sînt în mânia dlor dela „P. Lld.“ et compagnie, aliații Austro-Ungariei.

Ori cât de reabilitat așadară am vedea pe Görgei, reabilitarea lui nu poate avé altă însemnătate decât că nu va mai fi excomunicatul de mai nainte în opinie-publică maghiară.

Ce creștini am fi noi însă, dacă n'am vré să acordăm atâta compatrioților nostri?

Și foile maghiare, câte se ocupă cu afacerea aceasta, nu șic că ar voi mai mult.

Noi însă adaugem, că și dacă ar voi mai mult, astăzi nu se poate. Ministrul de răsboiu din Viena va îngriji ca mai mult să nu se poată, dacă va voi să nu perdem aliații, din cauza căror „P. Ll.“ et consortes au trebuit să se bată singuri preste gură.

Va să șică: nici revanche mare, nici revanche mic!

Habent sua fata și demonstrațiunile!

Însă dacă actorii, cari trimit în scenă lucrul cu care ne ocupăm la acest loc, nu s'au bucurat de rezultatele, cum și le vor fi dorit poate, trebuie să mărturisim că am descoperit noi un moment în afacerea Görgei, care ne îmbucură.

În manifestul inmanuat solemn într'un exemplar generalului Görgei și altul Academiei de științe unguresci, se șice la

un loc, că după înfrângere va fi fost de lipsă să creadă „națiunea“, că alt cineva și nu ea sau slăbiciunea ei era de vină.

Acum însă credința aceasta a devenit de prisos, prin urmare „națiunea“ se poate hotărî mai curînd de a reprimi în sînul ei pe cel respins dezeci de ani.

Acesta e înțelesul cuvintelor, care se șic la locul seu din manifest în altă ordine.

Ce fericită ar fi patria noastră, dacă morala aceasta s'ar generalisa mai de parte!

Maghiarii sau „națiunea“ au fost în rătăcire, când au creșut că generalul Görgei a fost trădătorul lor. Rătăcirea însă a avut scopul ca să-și uite de slăbiciunea lor.

De sigur așa au simțit Maghiarii trebuința de a crede, că Românii 'i-au combătut îndemnați de „camarila“ din Viena.

Scop a fost dar, nu convingere, credința, care a avut misiunea de a întuneca adevărul, că Românii se luptă atît pentru tron cât și contra celor ce le suprimau libertatea așteptată, libertatea din care Maghiarii avură de gând ca să o facă monopol în favorul dîșilor.

Deci, dacă una din rătăcirile din ces-tiune nu mai face parale, la ce ar face cea de a doua?

Pot lăpăda preocupățiunea ce au avut și pot reabilita pe Görgei? Maghiarii ar pute să se desbrace și de prejudețele greșite față cu Românii, recunoscîndu-'i de aceea ce sînt: concetățeni egali într'u toate cu Maghiarii, cu atît mai vîrtos, cu cât și ei recunosc că noi Românii sîntem aliații lor cei mai naturali.

Din reabilitarea generalului Görgei Ungaria va trage puțin folos și și acela mai mult platonice; dintr'o considerare dreaptă a Românilor însă ar rezulta un sprigin real pentru patrie, un sprigin, al cărui temelii ar sta pe umerii la vre oșce milioane de suflete, în și afară de limetele politice ale teritorului coroanei unguresci.

Încă odată cauza dlui Dr Gr. Silași.

Un susțitor al cauzei române serie:

Este o jumătate de an de când floarea viitorului maghiar, tinerimea mag. dela universitatea din Cluj, 'și-a arătat prin purtarea sa față de tinerimea română dela acea universitate gradul de cultură la care se află. Asupra acestui fapt cred, că nu este de trebuință a mai perde vorbe, lumea de aproape și din depărtare 'și-a format judecata și 'și-au pronunțat-o destul de precis.

Un alt fapt este, care credem, că trebuie să șilească nu numai jurnalistică noastră, dar' pe oricare Român să se ocupe de dînsul.

Scandalul inscenat în Cluj a tras în joc și pe demnul nostru prof. dr Silași, ale cărui urmări ne sînt cunoscute.

Dr. Silași este concediat pe $\frac{1}{2}$ de an. Ce va mai urma nu se scie. Nimeni nu poate să scie ce intențiuni sînt ascunse sub acest concediu. Noi însă nu trebuie să ne punem pe tăcere, nu trebuie să suferim a ni se tracta unica noastră catedră ce avem la aceea universitate în un mod și cu o procedură atît de vătămătoare.

Noi cu toții trebuie să cerem ca dreptate să se facă. Cerem să ni se spună crimele ce le-a comis dl Silași ca să le scie toată lumea. Cerem ca cercetările făcute să le cunoașcem.

Cerem toate acestea nu într'u atît de dragul persoanei dui Silași, ci din cauză principială pentru-că cauza d. Silași este cauză națională.

Noi scim cumcă dl Silași ca profesor nu i se poate face nici o invinuire. Sîntem în poziție de a împărțesi în publicitate păreriile cele mai favorabile ce le-am aușit dela colegi de ai dsale dintre cei mai cunoscuți și cari se bucură de vașă și afară de marginele Ungariei. Științele lui Silași și erudițiunea lui ar face onoare nu universității din Cluj, dar' la ori-ce universitate de renume. Încât privește prelegerile lui dela universitate, aceasta o pot mărturisi mai bine numeroșii lui scolari.

Dacă n'ar fi dl Silași la locul seu în toată privința ca profesor, poate că de mult n'ar fi prin Cluj. De mult a început a cânta cucuveaua, de mult a început a se încena contra lui câte și mai câte intrigi, mai nainte de pe la Cluj mai în urmă de la Turda. Causa dlui Silași nu este numai eacă așa din întâmplare, ci cu precalculare. Noi șinem, că aici a crepat la dătătura scandalurilor din Maiu.

Nu motivul, că Silași nu este bun profesor sau doară nu-'și împlinesce datorința cum se cade, a îndemnat pe Maghiari să pășească față de dînsul în un mod atît de necorect, ci adevărata cauză este, că Silași este Român, și voesce să trăiască și să moară ca Român. Aceasta se vede, că nu le place șovinistilor maghiari. Lor le-ar plăcē ca și aceea unică catedră română să fie ocupată de un Maghiar sau dacă nu, cel puțin de un Român cu simțimente unguresci la M. G. Pretext de a delătura pe Silași precum am șis nu au aflat, deci scandaluri, cauza au tras-o de pēr.

Dacă Româniea din Ungaria va concede ca astăzi să se lipsească catedra de limba română dela universitatea din Cluj de eruditul ei profesor și unul din cei mai demni dintre puținii reprezentanți ai științei ce avem noi Românii de dincoace de Carpați, din simpla cauză, că este Român, apoi ne temem, că mâne tot pe astă cale se vor depărta succesive toți Românii căți de abia fi mai avem în oficii publice de stat, începînd dela cei ce se află la minister, până la la cei din urmă copisti. Las, că Români am-ploiați cu caracter românesc așa hotărît și resolut ca Silași puținii avem. Mulți dintre dîșii din astă frică și până acuma au jucat roluri destul de triste și nedemne de Român, dar' tot mai bine că fi avem și așa.

Publicul român trebuie să reclame susținerea posturilor puținie ocupate de Români. Publicul român trebuie să-și înalțe vocea și în cauza lui Silași, să strige unisono un puternic veto.

Jurnalistică noastră 'și-a făcut și își face datorința în această cauză, dar' noi credem că atâta nu e destul.

Noi am avut precum acum 3 ani așa și astă primăvară o adunare electorală, la care au fost reprezentanți — în modul cel mai legal cu neînsemnate excepțiuni — din toate ținuturile, toți Românii din Ungaria. Această adunare o considerăm noi de o dietă a Românilor, compusă în mod cu mult mai legală ca cea din Budapesta. Acesta 'și-a ales un comitet permanent.

Acesta după a noastră părere ar trebui, prelîngă împlinirea altor afaceri lui concredute, să combată și să apere în numele națiunii întregi, ori-ce ilegalități, ori-ce asupriri sau persecutări. Ar trebui să intervină și în această cauză ori unde va cere trebuința, la minister, la dietă, la tron și în urmă la tribunalul lumei culte.

Avem consilieri intimi ai Maiestății Sale Împăratului-rege, ar trebui să-și împlinescă datorința de consilieri!

Și în urmă avem și puțini deputați în dietă, cari încă ar pute să intervină. Acestia ne place a crede că vor și interveni. Credem că nu vor face deosebire între deputat național și guvernamental, ci toți se vor unii în apărarea acestei cauze căci toți sînt Români, și cauza este comună românească.

Dacă este numai un picur de simț de dreptate în lume, trebuie să ni se facă dreptate.

Sîntem informați cumcă, până când Dr. Silași se afla încă în post, s'au și pornit pețitorii după acel post. Nouă nu ne vine a crede cumcă, afară doară de unii renegați, pe cari altcum bucuros îi dăm cu testament și cu colac și lumină maghiaronilor, s'ar afla Români atât de slabi la ânger ca în împregiurările de față să vîneze după acea catedră, pentru-că soartea lui S. va ajunge pe ori-care, dacă va voi să rămână Român. Sîntem mai aplicați a crede, cumcă sub astfel de auspicii nici un profesor român nu va face plăcerea celor dela cîrmă chiar când i s'ar oferi acest post. Prin aceasta s'ar dovedi cumcă în casuri când se tractează de cauza publică națională, scim a fi uniți, ne scim apêra, ne scim înălța preste interese private.

Politica șovinistă, și nedreptățile ce ni se fac potențându-se din țî în țî, numai prin astfel de arme se pot combate. Publiu.

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Dej, 22 Noemvrie n. 1885.

Domnule Redactor! Astăzi am cetit comentarul ce ați făcut ordinațiunii pe §§ în cauza censurei candidaților de notari comunali ori cercuali. Dați-mi voie să dovedesc eu însemnătatea acestui post în viața politică a Românilor asupriți. Nu va sci nice odată orășeanul unde trebuie pipăit, pentru-ca să scim cum stăm.

Înainte cu câțiva ani nu se recerea decât foarte puțină școală dela un candidat de notar, puțină praxă și nice un examen. În urma acestor modeste cerințe s'au aplicat pe această carieră o mulțime de oameni fără puterea morală de a apêra interesele poporului. În acele timpuri de altcum și salar aveau mai puțin fiind numai notarul unei comune. Limba oficioasă era limba poporului din deosebitele comune.

Cu încetul venind era poreclită „liberală“ de ați cu legea administrativă ungurească, și arondarea măiestrită a comitatelor, s'au schimbat lucrurile. S'au creat așanumitele cercuri notariale; solgăbiraele alese „din voința poporului“ au studiat modul cum ar fi dacă notarii pe comune ar fi tot de ai lor; a venit instituțiunea cu „limba statului“, dela notari s'a cerut facerea examenului și încă în limba maghiară. Era de prevădit căți Români vor pute trece cu succes acest examen. În lungul și latul țerii cercurile notariale erau ocupate numai cu Maghiari sau Ovrei maghiarisați. Acum au creșut domni stăpânirei că e timpul să deie în

mâna notarilor cercuali o putere mai mare de dispunere: 'i-au încredințat deci cu agendele contribuției și prin aceasta le-au dat toată puterea de a dispune asupra poporului dela sate, căci ce putere de covîșire își mai trebuie ca și prescrierea și incassarea dării. Dacă afară de dare vom mai aminti, că notarul e judecătorul în procesele bagatele, că în prima instanță el e motorul afacerilor orfanale, dînsul poartă evidența schimbărilor de posesiune, că în grija lui sînt date multe din afacerile militare, el e controlorul și revidiatorul cassei comunale, că dînsul conduce ședințele comitetelor comunale și că în aceste totdeauna voința sa o primesce întreaga reprezentanță, — putem înțelege „cât bine și cât rău“ poate aduce asupra comunelor.

După cum stau astăzi lucrurile notarul poate da ori-ce direcțiune voiesce hotărîrii comunelor întregi și singuraticilor cetățeni. Astfel pentru noi în cestiuni de convincțiuni politice acesta e un post însemnat. Dar „durere“ aci, unde am pute avê tot oameni de ai noștri, abia de un timp încoace, am înțeles ce preț au pentru noi aceste posturi administrative și încă nici astăzi nu-și bate nime capul cu modul de a sporî în interesul nostru numărul candidaților notariali.

Astăzi precum se vede din ordinațiunea guvernului se recere ca candidatul să fie terminat 6 clase gimnasiale și să se supună unei censure. Guvernul a îngrijit ca să deie oficiului notarial o putere de dispunere discreționară făcendu-l organul xecutiv al întregii administrațiuni și aceasta a făcut-o în buna credință, că Români și alte naționalități, ca și în trecut, nu-și bat capul cu ocuparea notariatelor.

Astfel avînd Maghiarii în mâna lor aceste oficii administrative subalterne, dispun și în cauzele politice de poporul nesciutor dela sate și cu atât mai vîrtos, că notarul nu e controlat de nime, deoare-ce în mijlocul confusiunei babilonice, a legislațiunii unguresci de ați, e anevoie a pîtrunde în secretul acestei mașinerii.

Preoțimea și învățătorimea noastră ar fi chemată în prima linie a apêra interesele proprii ale sateanului și a scoate poporul de sub discrețiunea notarilor, dar' pentru aceasta se cere cunoașterea mașinerii administrative. Cum e însă astăzi învățămîntul în institutele noastre clericale și pedagogice, preoțimea și învățătorii noștri nu vor pute ajunge nice odată să poată fi adevărați oameni ai poporului. În institut fiitorii oameni ai poporului nu primesc nice o instrucțiune „pentru a sci alina și durerile pămîntesci“ ale neamului seu. Să primească clericii învățăturile ddeesci, dar' să ne aducem aminte, că în lumea năcăjită de ați poporul are lipsă de multe sfaturi lumesci și de câte ori aude pe satean dîcînd: „Popa nu scie nimic“. După cum cred eu în 3—4 cursuri cu vreo doue sau trei oare pe săptămînă s'ar pute introduce teologii, viitorii părinți sufletesci ai poporului — în toate tainele durerilor de toate țiile ale poporului. Nu e vorba de a face din clerici advocați. În cauzele de contribuție și alte mîrun-

țisuri de mare interes trebuie să fie acasă preotul și învățătorul.

Căci e dureros a vedea cu câtă milă privește poporul la preotul, ce însuși își cere sfatul dela notarul comunal; cum privește poporul la preotul ce în ședințele comitetului comunal întreat în vreo afacere de părerea sa dîce: „D'apoi dl notar scie cum e bine; să lăsăm după d-lui!“

Astfel am sfîrșit-o apoi cu toată înțelepciunea luminească și n'avem să ne mirăm dacă notarul ungar duce poporul la alegeri și că preste tot noi nu putem dispune de popor în cestiunile noastre politice. Așa rămîne notarul „Măria Sa“ și preotul „Părinte în biserică“, nime afară de biserică.

Nu pot îndestul recomanda ca unul ce pricepe însemnătatea acestei cestiuni să se intereseze publicul nostru de ocuparea posturilor notariale cu tineri de ai noștri. E falsă părerea că în urma presiunilor nice ai noștri n'ar pute să lucre în direcțiune națională. Un tîner onest cu cunoștințe solide poate dispune totdeauna de voința sa, și ales odată, rămîne pentru toată viața. Dacă astăzi notarul e privit ca jăfuitorul poporului, cauza e de a se căuta în caracterul indiviților.

Finesc adaugînd că de interes pentru poporul nostru ar fi să ne îndreptăm atențiunea asupra acestei cestiuni de mare interes. Mulți tineri și-ar afla pânea de toate țiile și mulți preoți nu s'ar mai plînge că poporul e indolent ba chiar înrîutățit afară de biserică.

Un satean.

Cronică.

În dieta Ungariei se va procede îndată după pertractarea budgetului la reforma casei de sus și după aceea se va pune la ordinea țiile prelungirea mandatului de deputat pe 5 ani. Cestiunea restrîngerii libertății de presă va fi supusă dietei în periodul al doile.

Deptul de apă se va regula prin o nouă lege. Ministrul de agricultură, industrie și comerț din Budapesta a terminat compunerea proiectului de lege pentru regularea acestui drept în înțelegere cu ministrul de comunicațiune. Proiectul consistă din 185 paragrafi și va fi supus în curînd debaterii consiliului ministerial.

Iubileul de 50 de ani al ministrului comun de războiu. Despre onorurile și ovațiunile făcute ministrului Bylandt-Rheidt se comunică din Viena: Din incidentul iubileului ministrului comun de războiu, contelui Bylandt-Rheidt a venit în ministerul de războiu și Maiestatea Sa Împăratul prela 12¹/₂ oare gratulându-i iubilantelui și în persoană. Cu câteva momente mai tîrziu s'au prezentat și archiducii Carol Ludovic și Rainer pentru a-i gratula. Principele de coroană Rudolf s'a alăturat ca comandant de diviziune la deputațiunea armatei condusă de generalul de cavalerie contele Neipperg. Archiducii Salvator, Leopold Salvator și Vilhelm au fost în persoană deja înaintea-amezii. Prelîngă aceste a mai primit gratulări dela archiducele Ludovic Victor și o depeșă cu un cuprins de rară distincțiune dela archiducele Albrecht din Arco. Împăratul Ger-

catalonice. După o lungă examinare și precumpenire, juriul s'a pronunțat mai pe urmă în favorul poesiei dintău și 'i-a acordat premiul d-lui Quintana, ear' poesia a doua primă o cunună de lauri de argint.

La desfacerea plicurilor sigilate s'a vădut, că autorul poesiei din Mircesci este poetul român, Vasile Alexandri, ear' poesia catalonice are de autor pre d-nul Francesco Mathey y Fornelles.

Vasile Alexandri s'a născut la 1821 în Moldova din părinți avuți și a primit educațiunea dintău într'un institut privat din Iași, apoi s'a dus, asemenea celorlalți fii de boeri, la Paris spre a se perfecționa, și în 1839 a întreprins o călătorie mai mare prin Europa de sud, mai ales prin Italia. Deja în anul următor îl aflăm ca împreună fondator și colaborator foarte activ al „Daciei literare“; în anul 1842 întreprins excursiuni mai lungi prin diversele ținuturi romantice ale Moldovei, adunînd cu zel povești, balade și poesii populare, cari prin simplitatea lor naturală și limbajul drăgălaș și intim cu drept cuvînt au stîrmit admirațiunea tuturor pricepătorilor și amicilor poesiei populare, ear' pre Alexandri 'l-au ridicat între poeții favoriți ai poporului român.

Partea cea mai mare a creațiunilor sale poetice s'au tradus în toate limbele principale din Europa. Între traducătorii germani amintim

maniei încă a lăsat se-i gratuleze în numele seu. De asemenea 'i-au gratulat ministrul-president Taaffe, ministrul Kállay, Tisza, și Fejérváry. Atașaii militari străini încă 'i-au gratulat în corpore sub conducerea lui Doyen Wedel. Afară de aceasta a mai primit o mulțime de epistole și telegrame de gratulare din sînul armatei. Numeroase deputațiuni s'au prezentat spre a-l felicita.

Serbarea iubileului de 100 ani al înființării școlii normale din Năsăud. Ni se scrie din Năsăud cu datul de 22 Noemvrie n.: La inițiativa personalului didactic dela școala normală s'a serbat astăzi cu mare solemnitate această și memorabilă nu numai pentru acest ținut dar' și pentru istoria culturii românesce de dincoaci de Carpați. Cine va scrie dezvoltarea noastră culturală din aceste timpuri va trebui să tracteze special istoria atât de însemnată a acestei școle atât de meritată pentru românism.

La 8 oare tinerimea școlastică împreună cu întreg corpul învățătoresc și profesoral precum și mai întreaga inteligență, au participat la cultul divin.

La 11 oare dl vicar Gr. Moșil a disertat despre istoria acestei școle de 100 ani. Sper că mai tîrziu vă voi pute împărtăși un extras din acest important discurs.

Pe când vă scriu aceste, inteligența este întrunită la un banchet la otelul „Rahova.“

Spargere la postă. Au spart în țiile aceste la posta din Morovici, comitatul Zemplin, și au furat 800 fl. Procurorul de stat a pornit investigație.

Reichsrath-ul austriac după cum comunică „Wiener Zeitung“ s'a convocat pe ziua de 4 Decemvrie.

Domnișoarei Dr. Maria v. Cuțarida s'a acordat de Regele României medalia „Bene merenti“ clasa II pentru publicațiunile sale științifice.

La dineul de gală în onoarea membrilor conferinței africane, dat de împăratul Germaniei, s'au făcut ca vreo 80 invitațiuni. La dineu împăratul a lăsat să i se prezenteze membrii conferinței prin ambasadorii respectivelor puteri. La masă împăratul a ședut între principele de coroană și prințul Wilhelm lângă cari de amîndouă părțile, au ocupat loc prinții regali, generalitățile, ministrii și șarșele cele mai înalte. În față cu împăratul a ședut principele Bismarck, de-a dreapta acestuia ambasadorii Italiei, Franței și Angliei, de-a stînga ambasadorii Austriei și Turciei. După aceea de amîndouă părțile au ocupat loc ceilalți membri ai conferinței. Toaste nu s'au ținut; după-ce s'au sculat dela masă împăratul a ținut cerce timp mai îndelungat.

Despre papa. Corespondentul din Roma al țiarului „Hamburger Corr.“ povestese despre Pontifexul Leo XIII următoarele: Din incidentul consistorului ultim, cardinalii de nou instituiți au trebuit să-i sărute Pontifexului pantoful din piciorul drept înainte de a li se fi dat pelerile de cardinali. Când a ajuns rîndul pe misionarul Capucinilor, Massaia, care e de 80 de ani, Pontifexul Leo XIII s'a ridicat, a dispensat pe bătrînul preot de această ceremonie și 'l-a îmbrățișat. Primirea acestuia în sînul colegiului de cardinali se numesce și de cătră foile cele mai liber-cugetătoare un act nobil al Papei, fiindcă

în rîndul întău pre regina României Elisabeta (Carmen Sylva), atât de serbătorită ca domnițoară și poetă, apoi pre L. V. Fischer, W. de Kotzebue, L. A. Stauffe, Alexi și alții, atrăgînd aici luarea aminte asupra creațiunilor poetice mai însemnate ale lui Alexandri, precum: „Mărioara Florioara“, „Legenda ciocărliei“, „Ana Doamna“, „Înșiră-te mărgărite“, „Dan, căpitan de plau“, „Gioaga lui Briar“, „Peneș Curcanul“, „Grui Sânger“, „Sergentul“ etc.

Că fiind poet cu adevărat și bogat talent și familiarizat cu cele mai intime sentimente ale poporului român, Alexandri scie să imprime plămuirilor sale poetice, conform naturii lor, caracteristicul timbru național, în măsură deplină și perfectă.

Pretutindenea întălmim limba originală și împodobită cum și fantasia plină de farmece, cari s'au păstrat neștirbite în viața și datinile poporului român până astăzi.

Pe când în „Mărioara Florioara“, „Dinișoara munților“ și „Soriora florilor“, Alexandri ne pune în vederea ochilor spirituali cu o gingășie neasămînată și abia șoptind primele porniri sufletesci ale fecioarei înfloritoare cu dulceața simțurilor isvorite din nepângărita inimă a fecioarei uimite de nespūsă iubire și duiosie; în „Legenda ciocărliei“, el zugrăvesce cu o fantasmă nu numai puțin grațioasă și bogată, cum mândra Sie se avîntă în sbor miraculos spre soare,

Foița „Tribunei“.

Vasile Alexandri.

„Das Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes“ din Lipsca publică în nrl. 43 din 25 Octomvrie a. c. un articol, scris de d-l P. Brosteanu din Reșița, despre bardul nostru național. Credem a nu fi fără interes pentru publicul nostru, să vadă cum principele poezilor români a fost prezentat marei republici literare germane. Eacă articolul:

Cu începerea anului 1880 a avut loc la Montpellier în Franca un interesant concurs poetic, care merită a fi cunoscut în cercuri mai largi și de care facem în special amintire, deoare-ce numele pus ca titlu în fruntea schiței de față este strîns legat de acel concurs.

Există adecă la Montpellier pentru studiul limbelor romane o societate de erudiți din toate popoarele aparținătoare gîntei latine, avînd de scop a deștepta și nutri mai ales pe cale literară, sentimentul identității de rasă între singuraticele popoare și a le uni astfel cel puțin în privința spirituală.

Începutul se făcî prin excrierea unui premiu pentru cea mai bună poezie, pentru un imn al rasei latine, care apoi să fie tradus în toate limbele surori și servind oare-cum drept egătură poetică de unitate.

Premiul de biruință consistă în o cupă de argint, lucrată cu măiestrie, în formă antică romană de o rară frumșeță, făcută anume spre acest scop și dăruită de presidentul societății, d-nul Quintana y Combis. În scopul intenționat pe o latură a cupei figurează ca simbol legenda: „Romulus și Remus sugînd la lupoaică“, boselagiu de mare artă.

Nu mai puțin de cincideci și șese de poeți au răspuns la apelul societății prin trimiterea poesilor de premiat, poeți din cele mai diverse părți ale țerilor neolatine și în toate limbele surori mai de căpetenie.

Juriul de premiare era compus din d-nii: Quintana y Combis ca president, Mistral, baron de Tourtoulon, Obedenaru, Ascóli și Alfons Roque-Ferrier ca secretar.

După cetirea și apreișarea tuturor lucrărilor întrate, juriul declară în unanimitate, că numai în privința a duor lucrări, una trimisă la 29 Decemvrie 1877 din Mircesci în România, alta la 9 Iulie aceluiași an din Barcelona, ar fi stînd la îndoială, căreia din amîndouă ar avê să acorde premiul de onoare.

Juriul declară, că anevoie se va fi aflat un juriu poetic în fața a duor creațiuni poetice de atîta măiestrie în compoziție. Alătura cu simplitatea și sublimitatea poesiei române, cu splendoarea coloritului ei oriental, se putea pune tonul vioiu și liber, sentimentul de fală al poesiei

Massaia e un călugăr foarte tolerant și adevărat creștin. El și-a petrecut cea mai mare parte a vieții în America predicând selbaticilor Evangeliul și pregătind calea călătorilor.

*

Răsboiul franco-chinez. O depeșă oficială a generalului Briere cu data de 23 Noembrie confirmă scirea despre lupta de la Duoc din 19 l. c. n. Steagurile negre, întărite prin trupe chineze din Zuenan, au fost scoase din toate punctele de întărire. Inimicul s'a refugiat înspre meadă-noapte și spre apus. La atacul din 16 Noembrie n. asupra canonierei „Revolver.“ Francezii au avut doi morți și trei răniți. Lupta s'a terminat cu sfărmașea Chinezilor. După raportul lui Briere, Chinezii au părăsit Songkau-l.

*

Cholera în Paris scade. Alăltăieri au murit de cholera în Paris 12 persoane, dintre care 4 în oraș și 8 în spitale. Ieri în oraș au fost 2, ear' în spitale 5 casuri de moarte de cholera.

*

Familia regală italiană a fost întimpinată la intrarea sa în Roma cu ovațiuni impoșante. Strigări însuflețite au însoțit familia regală până la Quirinal. Întreaga familie a apărut pe balcon; mulțimea a întimpinat-o cu ovațiuni entusiaste.

Procesul Kleeberg-Marlin.

Sibiu, 24 Noembrie n.

La 9 oare publicul ocupase deja toate locurile disponibile în sala tribunalului. Curând după 9 oare s'a înfățișat și colegiul judecătorilor, care a fost compus în modul următor: Președintele tribunalului reg. Francisc Szekács ca președinte, judecătorii Frideric Zweier și Stefan Hatfaludy ca votanți; notarul judecătoresc Dr. Frideric Haupt ca notar. Procuratura statului a fost reprezentată prin procurorul reg. Ludovic Szabó, apărarea prin directorul academiei de drepturi Dr. Alois Zentz pentru Kleeberg și prin profesorul academiei de drepturi Dr. Stefan Fölkel pentru Robert Marlin.

Președintele dispune mai întâiu prezentarea lui Kleeberg și apoi a lui Robert Marlin. Amândoi acușatii nu sânt legați și poartă aceleași haine, pe care le-au avut când cu arestarea lor. Înfașurarea lui Robert Marlin e mai puțin favorabilă decât a lui Kleeberg, deși amândoi nu prea poartă semnele de suferință ale arestului de până acum. Fiecare dintre acușatii e însoțit de câte un pășitor de temniță și de câte un gendarm, — cest din urmă având pusca cu baioneta pusă; afară de aceea sergentul temniței veghiază asupra aducerii și reîntoarcerii incușilor.

Președintele provoacă pe notar să cetească concul de acușatiune *) ceea-ce se întâmplă, după-ce au fost provocați martorii: Ignățiu Berger, Niculae Baracu, vėduva Gockel (absentă) vėduva Pascu, Georg Müller, cadetul Martin Frieden-

*) Publicat în nrul 83 al „Tribunei“.

wanger, Burger (ca titor al celui din urmă), mai departe experții; medical tribunalului Dr. Henric König și medical secundar dela institutul alie-naților Dr. Francisc Fülöp.

Urmează, la dispunerea președintelui, ceteria conculului pentru retragerea acușatiiei contra lui Rudolf Marlin, concul basat pe opiniunea medicală.

La întrebările îndatinate după relațiunile personale se constatază că Kleeberg e născut în Vizocna, e locuitor în Sibiu, în etate de 22 ani, rom. cat., necăsătorit, fără ocupație, calfă de curələr, fără avere, scie scie, nepedepsit până acum, și liber de miliție. Robert Marlin e născut în Sibiu, locuitor tot aci, rom. cath., necăsătorit, adjunct în cancelaria advocațială a tatălui seu, dealcum fără ocupație, fără avere, scie scie, nepedepsit, subofițer în rezervă la reg. 12 de artilerie, în etate de 22 sau 23 ani, nehotărât căci două atestate de botez sună unul despre anul 1861 ear altul 1862 ca an al născerei.

Procurorul de stat cetesce actul de acușatiie asupra criminalilor și fasiunile ambilor criminali.

Președintele declară, că fiecare punct din actul de acușare se va pertracta separat, apoi provoacă pe Kleeberg să mărturisească toate crimele și motivele ce l-au îndemnat la săvârșirea lor. Kleeberg spune cum a lovit pe Dr. Friedenwanger cu un picior de sobă în cap, cum în același timp Robert Marlin a omorât pe ceilalți trei, spune, că după aceea dînsul a tăiat grumazii la toate cadavrele, Marlin a adunat toate prețioasele, Kleeberg a aruncat în foc toate hărțile ce le-a aflat, prin casă între care i s'a părut a fi și un libel dela casa de păstrare, a băgat apoi prețioasele în buzunare ear' Marlin jun. a mers în chilia din sus adunând și arđend toate scrisorile, că acesta a scorbit apoi și l'a chemat să fugă iute, căci deasupra arde, Robert a încuiat ușa și cheia au aruncat-o în grădina vecină, au ascuns apoi obiectele de fer ce le-au avut la dînșii și apoi depunend acasă toate cele, au eșit pe stradă mergend înspre moara de scoarță; obiectele furate le-au ascuns în șopru de lemne. A doua și Marlin l'a făcut atent să nu se tradeze căci prin oraș umblă patrulă de gendarmi. Apoi la întrebarea președintelui, Kleeberg spune, că Robet Marlin l'a îndemnat la săvârșirea crimei, că n'a avut ocupațiune; Rudolf Marlin i'a promis, că dacă va primi o rezoluțiune la o suplică adresată guvernului țerii îi va așea pe amândoi — pe Robert Marlin și pe Kleeberg — că beștrănuș Marlin i'a pus în perspectivă averea lui Friedenwanger, că avocatul Marlin i-ar fi ăis că puțin impoartă dacă vor omori doi sau patru oameni. Înțelegerea pentru săvârșirea crimei s'a făcut la 20 Ianuarie. Kleeberg spune apoi cum au făcut prima încercare intrând în casa lui Friedenwanger sub pretextul de a răscumpăra un orologiu al lui Robert Marlin, că nu s'a putut

hotări să săvârșească atunci omorul plănuț și că eșind afară și întâlnind pre Rudolf Marlin care ținea pază la poartă, acesta le-a făcut imputări dicendui că dacă vor bē vin vor prinde curagiu. Președintele îi întinde apoi acușatului cālindarul pentru-ca să spună ăia în care s'au întâmplat cele descrise. Kleeberg ăice că în 1 sau 2 a lunei, pentru-că își aduce aminte că era vorba de pensiunea lui Friedenwanger; acușatul recunoasce instrumentele de omor ce i le-a arētat președintele, despre inelele ce i le-a arētat acușatul declară că nu le cunoasce, scie numai că Robert Marlin a ăis că buna sa a depus la Friedenwanger un inel cu briliante. Președintele îl întreabă dacă dînsul a omorât numai pe Friedenwanger, căci s'ar părē cu neputință să fi putut Robert Marlin omorî în un timp așa scurt 3 persoane? Kleeberg declară că el n'a lovit decât pe Friedenwanger și că n'a auđit nici un țipet dela ceilalți și când s'a întors dînsul și a tăiat grumazii celorlalți trei omorți acestia n'au mai dat nici un semn de viață. Apoi la invitarea președintelui procurorul de stat îl întreabă pe acușat dacă n'a auđit nici un țipet dat de servitoare, acușatul rēspunde că nu.

Cu aceste interogatoriu cu Kleeberg s'a terminat. După aceea au condus pe banca acușatilor pe Robert Marlin, care n'a fost de față la interogatoriu lui Kleeberg. Președintele suspinde ședința pe 5 minute.

(Va urma.)

Cestiuni scolare.

(Înceiere.)

Nu cunoasem întâmplarea dintăiu, nici nu scim ce vrea d. Petri cu dînsa, voiesce doară a ne arēta, că cât e de rēu, când nici comisarul nu scie ce trebuie sau ce nu trebuie; cunoasem însă întâmplarea a doua, la care am fost martori oculari. Adecă așa dle Petri: Unul dintre cei mai luminați ai nostri a fost atāt de neluminat, încāt a stricat tot lucrul! Cāt de neluminați pot să fie atunci cei mai puțin luminați ai nostri? Ne-am împedecat în șpacul d-tale și tot prin întunec orbecăm. Nu este așa dle Petri. Dta, care cunosci antecedentele, ar trebui să expuni starea cea adevărată a lucrului. Bine a ăis președintele așa cum a ăis și nu credem, că vei afla un singur învățator, sau alt bărbat de școală din cei ce au fost de față, care cetind cele scrise de d-ta, să deē vorbelor președintelui înțelesul ce-l susținu. În legătură cu aceasta să povestim și noi o întâmplare chiar dela cursul pomenit. Membrul, care a explicat planul de învățământ a fost rugat de învățatori cătră finea cursului, ca să le țină și d-lui o prelegere practică, putend veni astfel în pusețiunea de a vedē dela *maiestrul maiestrilor* un lucru deplin perfect. Dînsul însă n'a împlinit această rugare a învățatorilor. I-a amānat de pe o ăi pe alta până când s'a încheiat cursul și așa învățatorii de pe valea Rocnei, între cari nici 5% nu află dl Petri *cum se cade*, s'au depărtat din Năsēud cu puțina praxă, ce și-au putut căștiga prin clășile normali, dela acei nepricepuți, ce-l frapează pe dl Petri, vedēnd, că trăiesc tot în timpurile cele vechi etc. etc.

Fiind pe terenul poveștilor scim noi, că dl Petri ni-ar putē spune încă multe întâmplări despre nepriceperea altora. Ii ăicem însă d-lui Petri: În zadar ori câtă pricepere dacă va lipsi bunăvoința, inima curată, duhul drept — adevărata cultură de inimă.

Dacă în anumite casuri cei mai mari pedagogi n'au putut arēta rezultate satisfăcătoare pe terenul educațiunei, nu pot oare să o pățeașcă tot așa și cei mai pricepuți inspectori sau directori scolare, dacă va lipsi adevărata cultură a inimii, ca o condițiune nu de mai puțină însemnătate ca priceperea.

Ca încheiere mărturisim, că cel mai neplăcut lucru din viață ne-a fost acesta. Ne pare rēu, că chiar noi, unii ca conscolari și vechi colegi, alții ca discipuli, devenind provocați, am trebuit să luăm această poziție față de dl Petri.

Am urit și încungiurat totdeuna polemiile pe calea ăiaristice, căci sciuț este, că numai acolo pot merge trebile bine, unde „*rufele necurate se spală acasă*.“

Am făcut însă triste experiențe cu dl Petri. D-lui este în stare a te înalța astădi până la al treilea cer, eară mâne, de cumva nu vei împlini oare-care pretensiune, fie și nedreaptă a d-sale,

a te arunca în infern, ca și când în viață n'ai fi mai făcut ceva bun.

De vre-un an doi d-lui pe sub „*mână*“ încearcă a strica numele cel bun al învățatorilor dela această școală, acuma pășesce și în publicitate, cu ce lucruri, s'a vėđut. Cu toate aceste am încercat a încungiura și această ocașiune, am încercat a-i dovedi în faptă acolo în școală, că susține lucruri neadevurate, — ceea-ce de altmintrelea bine scia, d-lui însă în loc ca să recunoască, dacă nu aceea că a scris în un moment necugetat, cel puțin aceea că n'a avut informațiune exactă, și să cerce a se convinge, ne arată cāmpul deschis, să facem ce vom vrē. Ce era de făcut? Onoarea, singura avere, conservată din un lung șir de ani, sėrviți de multe ori între grele împregiurări, a cerut ca să facem aceasta, să ne folosim de cāmpul, la care ne îndrumază dl Petri.

Onoratul public cetitor și în deosebi bărbai de școală, la cari apelăm în întrebările principale, vor scī apreția această afacere după valoarea și însemnătatea ei.

Năsēud, Noembrie 1884.

Învățatorii dela școala normală din Năsēud:

Cosma Anca m. p., director normal; Teodor Rotariu m. p., învățator; Iacob Pop m. p., învățator; Ioan Jarda m. p., învățator; Petru Tofanu m. p., învățator.

Expoziția Reuniunii femeilor române din Sibiu.

Anunț.

Obiectele care vor servi de căștigiuri la loteria arangiată de Reuniunea femeilor române din Sibiu sânt expuse în 2 localități, casa „Albina“ strada Baier nr. 1 etagiul I și se vor putē vedē din 15/27 Noembrie încolo în toate ăilele dela oarele 10—3 cu preț de intrare de 10 cr. Comitetul.

Posta ultimă.

Budapesta, 24 Noembrie n. Comisiunea dietală pentru reforma casei magnaților a primit propunerea ministru-lui-president, după care aceia, ce nu sânt din născere cetățeni ai statului țunguresc, numai cu aprobarea dietei pot deveni membrii ai casei de sus; mai departe ministrul-president se declară hotărât în contra calificației episcopilor titulari drept membrii ai casei de sus.

Paris, 24 Noembrie n. La adunarea lucrătorilor fără ocupațiune au luat parte ca la 5000 persoane. După terminarea meetingului s'a cāntat marsileș. Au fost răniți mai mulți agenți și un comisar de poliție.

Berlin, 24 Noembrie n. În ședința de ieri a comisiunei conferenței delegatul Americii a propus extinderea libertății de navigare pe teritorul dintre Congo-Beken și între Oceanuri. Comisiunea se pare că nu a rezolvit încă această cestiune.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 25 Noembrie n. Casa deputaților. Ministrul de finanțe așterne proiectul de lege relativ la pensionarea funcționarilor de stat. În locul lui Berzeviczy s'a ales notar al dietei George Szathmáry. S'au primit proiectele de lege privitoare la concesiunea construcției căii-ferate locale Oradea-Mare — Vașcău și Esztergom-Nána — Ipolyságh; s'a primit și tre-cerea la stat a liniei Alföld — Fiume.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

odorul dragostei sale, și mai pe urmă ne des-tăinușește, pentru ce

„Duoasa ciocărlie
Veeinic cătră soare se înalță 'n ardoare
„Chiemându-l, primăvara, cu dulcea ei cāntare!“

Și pe când pe departe Alexandri, în „Înșiră-te mărgărite“ scie să descrie fericirea și durerea de mamă cu o grație incomparabilă și cu o tragică pătrundētoare, în „Dan căpitan de plaiu“ ne presentă tabloul original al necurmatelor lupte ce le-a îndurat odinioară poporul român pentru libertatea și neatērnarea sa, ne presentă prototipul căpitanilor acestor lupte, într-o limbă meduoasă, clasică așa cum îi place Românului să-și zugrăvească pre eroii sei: serioși, tăcuți și aspri, dar viteji și temerari.

Dar' alătura cu Dan, eroul epocii vechi, în „Peneș curcanul“, Alexandri ne presentă oarecum luptăci de astădi pentru neatērnarea României, într'un mod nu mai puțin real și fidel și cine a avut ocașiune să cunoască pre simplii dorobanți, cari în cel din urmă răsboiu rusoturcesc au fost țaria armatei române și cu totul pe neașteptate s'au distins foarte în purtarea neobiciuită de strapăte cum și prin vitejia lor incomparabilă în față inimicului și au sciuț să schimbe numele de „curcan“ (dela peana, cu care este împodobită căciula lor), poreclii mai nainte în batjocură, în nume de onoare: acela va trebui să conceadă, cumcă caracteristica lui „Peneș curcanul“ nu este mai puțin desvērșită cum e a lui Dan.

Însă și pe terenul frumosului-tragic, poemul lui Alexandri: „Grui Sângere“ se presentă în deplină măestrie și într'o limbă puternică, care asigură acestui poem, unic în felul seu, netăgăduit pentru lung timp, locul dintăiu — cel puțin între produsele poetice ale poporului român. — În germână s'a tradus această poesie epică de amicul meu, D-nul L. V. Fischer (Lipsca, W. Friedrich 1883) și cu plăcere constat la acest loc, că traducerea e vrednică să fie pusă alătura cu originalul. Ea a fost recitată la 1 Decembrie 1882 în reuniunea „Lessing“ în Lipsca prin D-nul Adolf Meyer, membru al teatrului de acolo, scerând meritatul aplaus frenetic a celor adunați.

Norocul a voit deci, ca în scurt timp poporul român să fie împodobit cu un triumf dublu; căci pe când fiii sei, în cāmpurile inecate de sänge ale Bulgariei au adăugat la vechia glorie a națiunei române o nouă rađă de strălucire, dobândind neatērnarea patriei lor, geniul acestui popor s'a împodobit la Montpellier cu laurii nemurirei poetice. Din aureola care străluce pe fruntea poetului seu laureat, reflexul cade însă și asupra națiunei sale și cu uimire vor privi popoarele Europei, mai ales națiunile surori înrudite, asupra vechilor colonii romane din Dacia veche și din imnul lui Alexandri vor putē căștiga încredințarea, că poporul român a sciuț să apere și să păstreze până în ăia de astădi limba sa, această diplomă de nobleță moștenită dela străbunii sei.

Sciri economice.

Piața din Făgăraș, 21 Noemvrie. Grâu frumos hecto. litra fl. 5.80 până fl. 6.80; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; sęcara fl. 3.30 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; ovęsul fl. 2.10 până fl. 2.25; sęcmența de cânepă fl. 5.— până fl. 7.—; sęcmența de in fl. — până fl. —; fasolea fl. 4.50 până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele fl. —80 până fl. 1.40, mälaiu fl. 8.— până fl. 8.90, sęc brut 100 Kilo fl. 40.— până fl. 42.—; unsoarea de porc 65—68, slęcina 60—80; cânepa fl. — până — Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouę 4 cu 10 cr.; chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sęc 58 cr până — cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 22 Noemvrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până — 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.75 până 8.25, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.65 până 8.15, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.65 până 8.15, (de Baeska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.40 până 7.90.

Sęcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.95 până 7.30 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 9.60 Ovęs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.50.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 7.15 până 7.20; de alt soi fl. 7.10 până 7.15.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mälaiu (unguresc): fl. 6.20 până 6.50.

Țimpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85.

Sęcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.97 până 5.98.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 12.5/8 până 12.5/8

Spirt (brut) 100 L. fl. 28.— până 28.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 21 Noemvrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Credit mob. rom., Acț. de asig. Națională, Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Viena

din 24 Noemvrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, hęcrtie 4%, hęcrtie 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hęcrtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împęcrtesci, Napoleon-d'ori, Męcrci 100 imp. germęcne, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Budapesta

din 24 Noemvrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, hęcrtie 4%, hęcrtie 5%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Renta de hęcrtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Scrișuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împęcrtesci, Napoleon-d'ori, Męcrci 100 imp. germęcne, Londra 10 Livres sterlinge.

[71] 19

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lunga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și esplosiune clădiri de ori ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
b) pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with columns: Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc, Sume asigurate pe vieața, in a. 1869—1880 fl. 362,354.67, in a. 1881, in a. 1882, in a. 1883, Suma fl. 516,711.66

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and other locations. Includes columns for train types (Tren de portocano, Tren omnibus, Tren accelerat) and times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.